

nalisztikai működéséből kifolyólag is égetően szükségem van.

Nem tudom, a felsőbb hely, a zsurnalisztikai működés vagy a magyar-német barátság hatott-e, a százados végre felhívja a szállodát:

— Mintán meggyőződtem S. magyar tanár teljes megbízhatóságáról, a postája kiadható neki. Ha a tanár ur jelentkezik a postájáért, felhatalmazom Önt, hogy felhívassa a Generalkommandót.

Ugy is lett és délelőtt 11 órakor végre hozzájutottam a postámhoz.

Elmondtam ezt tanulságul azoknak, akik a magyar közigazgatást szidják mindig s azoknak, akik azt hiszik, hogy a külföldön minden különb és tökéletesebb, mint nálunk.

Striegl F. József.

Megfojtotta a leányát.

(Saját tudósítónktól.) Borzalmas gyilkosságot fedeztek fel Hódmezővásárhelyen, mint onnan nekünk telefonon jelentik. Idb. Nagy János tanyai gazda február 5-ikén reggel megfojtotta kötéllel Etel nevű leányát és aztán elásta a holttestet. A gyilkosságot szombaton fedezték fel a csendőrök, akik Hódmezővásárhely külterületén rendőrségi szolgálatot teljesítettek. Idb. Nagy János, akit azonnal letartóztattak, beismerő vallomásaiban a következőket adta elő:

Február 5-ikén reggel, amikor ő már felöltözött, a leánya akkor ébredt fel és az ágy szélére ült. Ő ekkor egy előre elkészített kötelet a leánya nyakára vetett és a hurkot addig szorította a szerencsétlen teremtés nyakán, amíg az megfulladt. Ekkor a holttestet kivitte az istállóba és a szénatartóba rejtette el. Nyolc-tíz nap múlva kivitte a holttestet az istállóból és a szalmakazal mellett gödröt ásott a leányának és abban temette el. A gyilkosságról tudott ifj. Nagy János is, a gyilkos 19 éves fia, aki szintén haragudott néjére, Nagy Etelre, mert ez állításuk szerint köteledő, nyelvése természetű volt. Mikor az öregebb Nagy végrehajtotta a gyilkosságot, azt mondta a szobába belépő fiának:

— Végeztem vele, ez sem veszezsik többet!

A fiu néhány nap múlva elutazott Pestre és amikor visszajött, apja azzal fogadta a fiut, hogy Erzsit már eltemettük. A fiu többet nem is érdeklődött a dolog iránt, a melyben csak annyi része volt, hogy tudott a gyilkosságról, de nem tett róla jelentést.

A csendőrök úgy jöttek rá a dologra, hogy az öreg Nagynál a szomszédok folyton érdeklődtek a lány iránt, Nagy először azt mondta, hogy Pestre ment szolgálni, később azonban más kifogásokat talált ki és nagyon zavarosan viselkedett. A szomszédok, akik tudtak arról, hogy az öreg folyton civakodott a leányával, feltűnőnek találták a leány hirtelen távozását és jelentést tettek gyanujukról a csendőrségnek. A csendőrség a nyomozás során vallatóra fogta Nagyot, aki végül is mindent beismerő. A holttestet is megtalálták a szalmakazal mellett és hétfőn délután tartották meg a rendőrorvosi boncolást Hódmezővásárhelyen. A gyilkost letartóztatták és a szegedi ügyészség fogházába fogják szállítani.

Irodai kisasszony,

több évi gyakorlattal, perfect gépiró, számlázás, levelezés és könyvelésben teljesen jártas, önnálló munkaerő, azonnali belépésre állást keres.

Megkereséseket „Komoly munkaerő” jelígre a kiadóhivatalba.

Sorakozzunk a király mellé.

A legelső magyar ember, fiatal királyunk valóban fejedelmi példaadásával megindult hatodik nemzeti kölesön aláírói mindjárt az első napokon tömegesen szaporodtak. Gyűlnék sorjában rendre a nagyszerű milliók nábobok pénzszekevényeiből és fillérek a falvak ládafaiból. Mindenki szinte ösztönszerűleg érzi, hogy fölkelőben a béke napja, de tudja azt is, hogy a derengés szürkületében titánok utolsó mérkőzése történik, aki most szepeave elbujik, az elveszett. A vulkáni kitörés omladéka eltemetik. Így a nemzet is, ha az utolsó erőfeszítés óráiban fáradtság, kimerültség jelét mutatná, nem tudna győztesen kikerülni a nagy birkózásból, edig nekünk győznünk kell, hogy önvédelmi harcunkban az érdekeinknek megfelelő kisztehető békét magunknak kikényszeríthessük. Ezért is fogadjuk meg kiki a király újabb szövegét a nemzethez, amelyben azt a nélkülözések között is kitarásra buzdítja.

Hindenburg szavai szerint az nyeri meg a háborút, aki legtovább győzi idegekkel. Idegeink rendben vannak, katonailag erősek vagyunk. De anyagilag is erőseknek kell lennünk. Győznünk kell pénzzel is. És győzhünk is, mert van miből bőven. A háboruban az ország lakosságának nagy rétegei soha nem álmódott módon, óriási mértékben meg gazdagodtak. Mindezeknek most, a világháború utolsó időszakában fokozott kötelessége, hogy tőlük telhetőleg előmozdítsák a hatodik nemzeti hadikölesön sikerét azon az úton, melyet a legelső magyar ember, a király megnyitott.

KÁROLY király tizenkét milliót jegyeztet. Jegyezzen mindenki ebben az arányban, kitől mennyi telik. A gazdagok milliókat, ezeket, a szegényebbek százakat, fél százakat. Az újtestamentum kapernaumi özvegyasszonyának fillérkéje se maradjon el. Arra is szükség van. Az is ér annyit, mint a pénzváltók és vámszedők sok ezüst talentuma.

Ifjú királyunk kibontotta a magyar áldozatkészség és kitartás zászlaját.

Sorakozzunk a király zászlaja alá!

Magyar

találmány, magyar készítmény nem ért még el olyan sikert, mint a Diana sóborszesz. Évről-évre rohamosan emelkedik a fogyasztás s ma már közel évi 15.000.000 palack Diana sóborszesz kerül fogyasztásra kizárólag Magyarországon, de az

ország

határain túl is eljutott már e páratlan szer birneve. Tengerentúli államokban ép úgy ismerik és fogyasztják, mint idehaza. Magyarok, ha külföldre utaznak, okvetlenül magukkal viszik, mert aki egyszer megszokta, nem tud már megenni nélküle. Igazán: szerénység nélkül elmondhatjuk, hogy

nem volt

még készítmény, mely így rövid idő alatt így páratlan népszerűségre, közkeletre tegyen szert, s ennire nélkülözhetetlenné váljék. Ha kutatjuk e siker okait, azt látjuk, hogy nem a reklám, nem a szervezési munka, nem a kínálat hozta létre ez a csodálatos sikert,

hanem

az az egyszerű tény, hogy aki egyszer bármilyen bajánál a Diana sóborszeszhez folyamodott segítségért, e biztos hatású háziszerben föltétlenül megtalálta amit keresett s ezért aztán később is állandóan ragaszkodott hozzá, kijelentvén, hogy amíg csak

lesz

a világon Diana sóborszesz, házból ki nem hagyja fogyni. Ára 1.30 fillér. Kapható mindenütt.

Főelárusítóhely: Diana Kereskedelmi Részv.-Társ. BUDAPEST, Nádor-utca 6. sz.

HIREK

ocoo

Nem lehet bérszéket lefoglalni.

(Saját tudósítónktól.) Nem háborús jelenség, ami itt következik, de jellemző az időkre, amelyeket élünk, ép azért érdemes följe gyezni.

A vasuti utazás mizériái mindenki előtt ismereteseek. Gyakranutazó embernél pirosbetűs nap az olyan, amelyiken ülőhelyem és incidens nélkül teheti meg az utat Budapesttől Szegedig. A szegedi gyors 2 óra 40 perckor indul Budapestről, két órákor már beszállás van, de a legtöbb hely akkor is — besetzt. A hely-biztosításnak új s új módját fürkészik ki az ülve-utazás biztosításának fáradhatatlan bajnokai, a háború — mert ez már határozottan háborús jelenség — tapasztalatainak kodifikátora bizonyára külön művet fog szentelni az utazás, de különösen a helylefoglalás körül kifejlődött legujabb gyakorlatnak.

Ilyen természetű kérdés vetődött föl legutóbb Szegeden is. A probléma érthető érdeklődést és izgalmakat keltett, heves vitákra már is alkalmat és egyes vérmesebb természetű korzók a legnevesebb magyar, német, osztrák, bolgár török — esetleg orosz — jogászok bevonásával akarnak ebben a kérdésben Szegeden szakértekezletet tartani. Hogy a kérdés mennyire megérett a minél igazságosabb rendezésre, bizonyítja a következő eset, amely vasárnap történt a korzón.

A rövid és — ahogy mondani szokták — jótékony délutáni esőzés után a legszebb időben hullámozott az emberek nagy tömege a korzón. A bérszékek, ifjú Buchwald bácsi büszke kínálata, nagy keresetnek örvendett, amelyiken nem egy egész ember foglalt helyet, annak jutott legalább is egy — kalap. Ha a vasuti kocsikra és az utazás során régmúlt, boldog időkben kifejlődött gyakorlatra méltóztatik gondolni, amely ma már mindannyiunk előtt nemcsak kezdetleges, hanem együgyű módszernek is tűnik fel, fölösleges lesz megsugnom, hogy milyen nemes célt szolgált az egyik bérszéken a — kalap. A sétálók sűrű során egyszerre elszántan zúzva, törve száguld keresztül egy ur és mint a vízben fuldokló azt, akitől a megmentést várja, kergesi, szolítja a közismert urat:

— Buchwald ur! Buchwald ur!!

— Tessék?

— Hála Istennek, csakhogy megvan.

— Hetven évvel és mégis fiatalon.

— Mondja, lehet bérszékekkel kalapot lefoglalni?

— Nem.

— Akkor legyen szives, gyűjön és csináljon rendet.

Az izgatott invitálásra Buchwald ur mint kötelességtudó ember nyomban a helyszínre siet, törvényre és gyakorlatra hivatkozva a kalapot a bérszékről eltávolítja és kellő ünnepélyességek között átadja a panaszló urnak. Végül pedig a bérszékeket illető jogi felfogását, hogy igazságosságát látva ítéletében a marasztaltfél is megnyugodjék, így fejt ki:

— Nálam az a fődolog, hogy a felek helyhez jussanak. Nem úgy van, mint Pesten, hogy aki egyszer fölállt, többet le nem ülhet,